

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci

žalobce: **A. K.**
zastoupený advokátem JUDr. Jiřím Duchoněm
sídlem Antonína Dvořáka 293, Turnov

proti
žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**
sídlem U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 4. 2018, č. j. OD 288/18-2/67.1/18070/NL

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 4. 2018, čj. OD 288/18-2/67.1/18070/NL, KULK 33439/2018, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 13 200 Kč, a to do 15 dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobce.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný rozhodl o odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Turnov (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 24. 1. 2018, sp. zn. OD/17/21785/PRS, kterým byl žalobce uznán vinným z přestupku dle § 125c odst. 1

písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění účinném do 30. 6. 2017 (dále jen „zákon o silničním provozu“), a uložena mu pokuta ve výši 1 500 Kč a povinnost náhrady nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.

2. Žalobce se měl dopustit přestupku tím, že z nedbalosti porušil ust. § 4 písm. a) zákona o silničním provozu tím, že dne 10. 5. 2017 v 10:30 hod. v obci Turnov, ul. 28. října řídil vozidlo zn. Ford, a při vjíždění k hlavnímu vchodu do nemocnice se nechoval ohleduplně a ukázněně, přičemž narazil pravou přední částí svého vozidla do částečně otevřených levých předních dveří stojícího vozidla škoda Fabia.

II. Obsah žaloby

3. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného včas podanou správní žalobou. Připomněl, že již v průběhu správního řízení poukazoval na to, že kdyby při zjištěném směru a způsobu příjezdu jeho vozidla narazil do pouze otevřených dveří na mezeru 20 cm, nebylo by to možné bez toho, aby ke kolizi či kontaktu nedošlo ještě s jinými částmi vozidel. Připomněl, že i svědek připustil obavy, aby žalobce nepřehlédl dveře otevřené na 20 cm. Pak by ale obdobné obavy musel svědek pocítit v podstatě např. i o vnější zpětné zrcátko i při zavřených dveřích, hraje-li roli vzdálenost 20 cm.
4. Dle žalobce se správní orgány nevypořádaly s tím, že pokud svědek uvedl, že viděl pootevřené dveře a pak projíždějící vozidlo Ford, nemohl by přes toto projíždějící vozidlo následně vidět, zda se dveře Fabie více či zcela neotevřely tak, že žalobce již nemohl reagovat zabrzděním nebo vyhnutím se. Žalobce připustil, že řidička M. mohla mít dveře pootevřené, ale tím není vyloučeno, že následně je otevřela náhle a naplno právě v okamžiku, kdy on projížděl kolem jejího vozidla. K tomuto se daná řidička dle žalobce též přiznala tím, že se na místě omluvila vlastníkovvi vozidla p. K.. Toho však správní orgán nevyslechl.
5. V dané věci nebylo zjištěno a prokázáno nic, co by vyvracelo tvrzení žalobce, že dveře řidička Fabie otevřela až v okamžiku, kdy ji žalobce míjel svým vozidlem. Správní orgány neučinily vše potřebné k úplnému a jednoznačnému zjištění skutkového stavu. Pokud odvolací orgán uvedl, že tvrzená omluva paní M. je pouze účelovým tvrzením zástupce žalobce, aniž by důkaz výpovědi svědka K. provedl, jde v podstatě o libovůli správního orgánu.
6. Žalobce navrhl napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

7. Žalovaný ve svém vyjádření odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Dále uvedl, že oba správní orgány řádně vyhodnotily všechny dostupné podklady a důkazy. Žalovaný též v napadeném rozhodnutí dostatečně odůvodnil nevyslechnutí svědka K.. Žalovaný odkázal na audiozáznamy, které podrobně zhodnotil v napadeném rozhodnutí. Tyto považuje žalovaný za neobjektivněji vypovídající o průběhu nehodového děje, jelikož byly provedeny krátce po dopravní nehodě. Žalobce v audiozáznamu uvedl, že když přijížděl ke vchodu k nemocnici, měl takový dojem, že se dveře na vozidle Škoda pohybovaly, dveře se otevřely asi na 30 cm, připadalo mu, že se dveře otevírají na vystoupení. Takže viděl, že jsou dveře pootevřené (nebo že se otevírají) a ne že je řidička náhle otevřela (jak uvedl při ústním projednání přestupku).

8. Žalobu navrhl zamítnout.

IV. Jednání ve věci a posouzení věci krajským soudem

9. Na jednání konaném dne 10. 8. 2020 zástupce žalobce zopakoval, že nebyl jednoznačně zjištěn skutkový stav věci. Svědek P. stál na autobusové zastávce, a pokud by vozidlo žalobce míjelo poškozené vozidlo s pootevřenými dveřmi 20 cm, a poškozená by dveře otevřela, tato situaci by již z místa, kde stál, nemohla být řádně viděna. Zástupce žalobce ještě doplnil ke svědecké výpovědi policisty P., který uvedl, že měl strach, zda-li Ford do Fabie nenarazí s ohledem na otevřené dveře cca 20 cm. Proč by měl zkušený řidič, taxikář, jet kolem auta na 20 cm, když k tomu nebyl důvod a dostatek tamního místa byl ještě případně pro další vozidlo. Co se týče svědka K., jeho výpověď byla označena za účelovou, když se měl vyjádřit, že se mu poškozená následně omluvila, avšak z tohoto pohledu mohla být považována za účelovou i její vlastní výpověď. Žalobce navíc z informací zjištěných od pana K. vycházel, neboť se od něj dozvěděl, že se mu poškozená za škodu omluvila. Žalobce proto neviděl důvod vyhledat další dva svědky, své zákazníky, které do nemocnice vezl. Učinil by tak v případě, kdy by se domníval, že druhá řidička svoji vinu neuznává. Výpověď žalobce nebyla správními orgány zpochybněna natolik, aby mohlo být řečeno, že byl řádně prokázán opak. Pokud by byla verze poškozené pravdivá, musela by se auta střetnout, a k tomuto správní orgán neprovedl žádný vyšetřovací pokus, ani případné znalecké posouzení věci. Vzhledem k povinnosti správního orgánu provést vše, co je potřebné k řádnému zjištění skutkového stavu věci, by bylo třeba provést znalecké posouzení v tom směru, zda rozsah poškození vozidel odpovídá konstatované míře otevření dveří.
10. Žalovaný uvedl, že za situace, kdy obě výpovědi účastníků tohoto střetu byly odlišné, se správní orgán přiklonil k výpovědi třetího nezaujatého svědka, který potvrdil výpověď jednoho z nich. Nutno podotknout, že pan K. samotný střet neviděl, a paní M. tak prakticky vyjádřila politování nad tím, že má jako taxi služba rozbité auto. Vzhledem k okolnostem případu je pak žalovaný přesvědčen, že došlo k objektivnímu zjištění skutkového stavu věci, a že o přestupku bylo rozhodnuto po právu.
11. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) Po prostudování správního spisu dospěl soud k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům, přičemž při tom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného.
12. Z předloženého správního spisu vyplynulo, že správní orgán I. stupně obdržel od Policie ČR oznámení přestupku ze dne 6. 6. 2017 s popisem skutku (uvedeného výše). Dále je zde uvedeno, že řidič K. je podezřelý, že se nechoval ohleduplně a ukázněně, aby svým jednáním neohrožoval majetek jiných osob ani svůj vlastní. Součástí je též fotodokumentace a situační výkres, dále i kopie Záznamu o dopravní nehodě.
13. Součástí správního spisu jsou též Poučení a úřední záznam o podání vysvětlení zaznamenané ve formě mp3. Jde o podání vysvětlení žalobce, řidičky M. a svědka P., které proběhlo přímo na místě přestupkového jednání.
14. Z vyjádření žalobce na audionahrávce soud zjistil, že žalobce vyjádřil názor, že v době jeho příjezdu k nemocnici řidička vozidla Škoda otevírala dveře. Otevřela je těsně před autem žalobce a on už nestihl zastavit. K dotazu policisty, jak daleko byl předeek auta

- žalobce, když se začaly dveře otevírat, žalobce uvedl, že asi metr. K dotazu, na kolik se dveře otevřely, žalobce sdělil, že cca na 30 cm. Poté, jak cítil náraz, tak zabrzdil. Vozidlo Škoda objížděl se svým vozidlem ve vzdálenosti půl metr až třičtvrtě metru. K otázce zavinění se žalobce vyjádřil tak, že řidička druhého vozu neměla dveře otevírat.
15. Řidička druhého vozidla uvedla, že na místo nehody přijela asi 3 minuty před nehodou. Zastavila, pootevřela si dveře a začala ve voze nadepisovat zkumavky. Dveře měla pootevřené na cca 20 cm. Když je pootevřela, tak v zrcátku nikoho neviděla. Asi po 2 minutách došlo k nárazu do jejího vozidla. Dveře to zarazilo spíš dopředu, než aby je to otevřelo. Řidička zhodnotila, že vozidlo taxi služby přijelo zprudka. Vedle jejího vozidla bylo dost místa. K otázce zavinění se řidička vyjádřila tak, že to je „obojetý“.
16. Svědek Pecka vypověděl, že v době nehody se nacházel na chodníku u autobusové zastávky na protější straně ulice od nemocnice. Viděl, jak vozidlo taxi zajíždí před hlavní vchod nemocnice, přičemž nabouralo do dveří tam odstaveného vozidla Škoda Fabia. Vozidlo Škoda stálo na místě, už když svědek přišel před nemocnici, tedy v řádu minut. Levé dveře vozidla Škoda byly pootevřeny. Vozidlo taxi odbočovalo k nemocnici a v tu dobu už byly dveře vozidla Škoda pootevřeny, ale bylo tam dostatek místa na objetí. Řidič vozidla taxi dostatečně odstavené vozidlo neobjel a do otevřených dveří narazil. Svědek vyloučil, že by k otevření dveří došlo náhle při průjezdu. Dveře byly pootevřeny tak do poloviny – cca 40 cm dle odhadu svědka.
17. Dne 1. 11. 2017 proběhlo ústní jednání před správním orgánem. Žalobce trval na tom, že není viníkem přestupku, neboť řidička vozidla Škoda otevřela přední dveře svého vozidla v okamžiku, kdy ji on vozidlem míjel. Po nehodě se tato řidička omlouvala vlastníkovu vozidla panu Kadlecovi, který na místo dorazil. V době střetu jel rychlostí cca 20-30 km/hod, uvedl, že si není vědom, že by jel extrémně blízko vozidla. Dále ve svém vyjádření uvedl, že si otevřených dveří vozidla Škoda všiml těsně před nárazem.
18. Dne 7. 12. 2017 a 21. 12. 2017 došlo k výsledku svědků, ke kterému byl žalobce řádně a včas předvolán a poučen o právu klást svědkům otázky, k důkazům se vyjádřit a navrhnout jejich doplnění. Svědkyně M., řidička vozidla Škoda, vypověděla, že měla dveře pootevřené cca na 20 cm a dokončovala práci ve voze. Při práci si nevšimla příjíždějícího vozidla a ani neplánovala prozatím ze svého vozu vystupovat. Majitel vozidla Ford jí řekl, že má auta nabouraná každou chvíli. Ona mu řekla, že ho lituje, ale že vina není na její straně. Připustila, že je možné, že co mu říkala, špatně pochopil. Svědek P. vypověděl, že stál na chodníku u autobusové zastávky. Zaregistroval modré vozidlo Fabia, které stálo ve vjezdu k nemocnici. Kolem následně projelo vyšší rychlostí vozidlo taxislužby. Díval se, kam toto vozidlo jede, neboť byl ve službě. Vozidlo jelo směrem ke vchodu, kde však vozidlo Fabia mělo pootevřené levé přední dveře na cca 20 cm. Ve vjezdu bylo dostatek místa, vešla by se tam bez problémů sanita. Pak už jen slyšel skřípět plech.
19. Žalobce byl dne 9. 1. 2018 seznámen s podklady rozhodnutí. K tomu uvedl, že je přesvědčen, že paní M. neříká pravdu a že dveře od vozidla otevřela až těsně před ním. Nevěří ani, že policista mluví pravdu, neboť nestál na zastávce. Když žalobce příjížděl k nemocnici, šel policista směrem od nemocnice, a když žalobce po nehodě vystoupil z vozidla, byl policista asi 20 m od zastávky, kde říká, že stál.
20. Dne 24. 1. 2018 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, které následně potvrdil žalovaný napadeným rozhodnutím. V napadeném rozhodnutí žalovaný vycházel

z audionahrávek a uzavřel, že žalobce si nebyl stoprocentně jistý tím, zda se dveře vozidla Škoda pohybovaly. Pouhé otevření dveří na cca 30 cm a tvrzený odstup vozidla Ford (půlmetr nebo $\frac{3}{4}$ metru) neodpovídalo možnosti střetu přední pravé části vozidla Ford s otevřenými levými předními dveřmi vozidla Škoda. V odůvodnění napadeného rozhodnutí poukázal žalovaný na změnu výpovědi žalobce, rovněž se na str. 3 vyjádřil k nepředvolání vlastníka vozidla Ford jako svědka s tím, že žalobce výslech tohoto svědka nepožadoval. Nad to vlastník přijel na místo nehody až později a nemohl k nehodovému ději nic doplnit. Správní orgán označil dále výpověď svědka P. za věrohodnou, neboť šlo o policistu ve službě, který neměl žádný zájem poškodit žalobce.

21. Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
22. Žalobce brojil proti napadenému rozhodnutí námitkou nedostatečně zjištěného skutkového stavu a zamítnutím výpovědi svědka K..
23. Správní řád v ustanovení § 3 stanoví, že nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.
24. Dle § 50 odst. 1 správního řádu mohou být podklady pro vydání rozhodnutí zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé.
25. Zákon ponechává správnímu orgánu, aby zhodnotil, zda připustí a provede určité důkazy, a aby posoudil jejich věrohodnost. Krajský soud nijak nerozporuje fakt, že správnímu orgánu je dána možnost neprovést některé navržené důkazy, pokud je shledá nadbytečnými (§ 52 správního řádu). Jako nadbytečné lze shledat důkazy, které by pouze potvrzovaly již jinak prokázaný skutkový děj nebo by naopak neprokazovaly ve věci relevantní skutečnosti. V aktuálně projednávaném případě však z důkazů, opatřených správním orgánem, nebylo zcela zřejmé, že se nehodový děj udál právě tak, jak uzavřel správní orgán. Jak je uvedeno v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2008, č. j. 1 Azs 59/2008- 53, *„úvahu o tom, který z účastníkem navržených důkazů proveden nebude, musí správní orgán náležitě odůvodnit. Z již zmiňovaných limitů zásady zakotvené v § 3 správního řádu vyplývá, že odmítnutí provést určitý důkaz může přicházet v úvahu za předpokladu, že tvrzená skutečnost, k jejímuž ověření nebo vyvrácení je důkaz navrhován, nemá relevantní souvislost s předmětem řízení, nebo že navržený důkaz není způsobilý tvrzenou skutečnost vyvrátit nebo potvrdit, tzn., nedisponuje vypovídací potencií, nebo že provedení důkazu je nadbytečné, a to tehdy, byla-li již skutečnost, která má být dokazována, v dosavadním řízení bez důvodných pochybností postavena najisto.“*
26. Krajský soud konstatuje, že provedenými důkazy bylo prokázáno pouze to, že byly dveře vozidla Škoda již pootevřené, a to v rozsahu 20 – 40 cm, což potvrdila řidička vozidla Škoda i svědek P.. Připustil to i sám žalobce, avšak s tím, že i kdyby byly dveře takto pootevřené, tak je následně sama řidička otevřela ještě víc, až když kolem ní projížděl, resp. těsně před jeho vozem a on už nárazu nemohl zabránit. Touto možností se však již správní orgán více nezabýval ani ji nijak nevyvrátil. Další důkazy mohly prokázat jiný průběh skutkového děje. Nejednalo se tedy o výše citovanou situaci, že by jimi byla dokazována skutečnost, která byla již jinými důkazy postavena najisto. Správní orgán samozřejmě může poté, co svědeckou výpověď provede, vyhodnotit ji případně jako nevěrohodnou a následně dát přednost při posouzení skutkového stavu jiným

důkazům. Může tak však učinit až poté, co se seznámí s obsahem toho, co svědek vypověděl. Nebylo přitom nutné zadávat znalecký posudek, pokud by správní orgán přistoupil k výsledku svědků, pasažérů vozidla žalobce, kteří mohli nehodový děj ozřejmit. Jejich jména byla uvedena na záznamu o dopravní nehodě a správnímu orgánu byly tyto osoby známy.

27. Krajský soud nemůže dát za pravdu správním orgánům, které z audiozáznamu o podání vysvětlení žalobce vyvodily závěry o tom, že tento po nehodě vypovídal, že dveře byly pootevřené. Charakter výpovědi žalobce svědčí o tom, že si sice nebyl jistý, zda už dveře byly či nebyly otevřené, ale že i tak se domnívá, že nehoda vznikla až dootevřením či úplným otevřením dveří v okamžiku, kdy projížděl kolem druhého vozidla, resp. kdy byl předkem svého vozidla již jen asi metr od dveří Škody. Nutno se též přiklonit k pochybnostem žalobce v tom směru, že svědek P. sice mohl vidět přijíždějící vůz ke vstupu nemocnice i pootevřené dveře řidičky, avšak nedostatečně popsal samotný náraz, když i při výsledku dne 21. 12. 2017 vypověděl: „(...) pak jsem už jen slyšel skřípět plech“. Další otázky na svědka směřovaly opět k tomu, zda viděl pootevřené dveře, což svědek potvrdil a což ostatně soud považuje za prokázané i z ostatních výpovědí. Svědek ale už nepotvrdil (pozdější) závěr správního orgánu stran toho, že by vozidlo taxi služby narazilo do dveří pootevřených právě v takové míře, v jaké je svědek viděl. Tedy ani výpověď svědka P. nevyloučila, že by řidička druhého vozidla dveře z pootevření otevřela úplně, a to těsně před projíždějícím vozidlem žalobce.

V. Závěr a náklady řízení

28. S ohledem na vše shora uvedené dospěl krajský soud k závěru, že rozhodnutí žalovaného trpí vadami proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, vyžaduje zásadní doplnění. Soud proto napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). V dalším řízení se žalovaný vypořádá s tvrzením žalobce o tom, že dveře druhého vozidla byly otevřeny řidičkou bezprostředně při jeho přijíždění na místo. Opětovně posoudí míru nedbalosti žalobce i to, zda do prostoru nemocničního vjezdu vjel takovou rychlostí, aby zajistil bezpečnost všem osobám i majetku.
29. Žalobce, který měl ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. proti žalovanému, který ve věci úspěch neměl, právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem. Náklady celkem ve výši 13 200 Kč se skládají ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 3 000 Kč a z odměny právního zástupce. Tomu soud přiznal odměnu za 3 úkony právní služby po 3 100 Kč (převzetí věci, sepsání žaloby a účast na jednání soudu), tj. 9 300 Kč, za 3 režijní paušály po 300,-Kč, tj. 900,-Kč, to vše dle § 7, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. a), d), g) a § 13 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif. Uvedenou částku je povinen žalovaný uhradit ve lhůtě 15 dnů, kterou soud považuje za přiměřenou.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 12. srpen 2020

JUDr. Jana Kábrtová v. r.
samosoudkyně